KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2022/893,

7. juuni 2022,

millega muudetakse määruse (EÜ) nr 152/2009 VI lisa analüüsimeetodite osas, mida kasutatakse maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks sööda ametlikul kontrollimisel

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrust (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus), ([1]) eriti selle artikli 34 lõike 6 esimese lõigu punkti a,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 152/2009 ([2]) on sätestatud analüüsimeetodid, mida kasutatakse ametlike kontrollide toetamiseks, et tagada toiduloomade söödas töödeldud loomsete valkude kasutamise keelu järgimine. See hõlmab analüüsimeetodeid loomse päritoluga koostisosade määramiseks sööda ametlikul kontrollimisel, mida on kirjeldatud kõnealuse määruse VI lisas ja mida viiakse läbi valgusmikroskoopia või polümeraasi ahelreaktsiooni (PCR) abil.

(2) Tehistingimustes kasvatatud putukatest saadud töödeldud loomsete valkude kasutamine vesiviljelusloomade söödas on lubatud komisjoni määrusega (EL) 2017/893 ([3]) ning sigade ja kodulindude söödas komisjoni määrusega (EL) 2021/1372, ([4]) kuid teatavas söödas, eelkõige mäletsejaliste söödas on see Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 999/2001 ([5]) endiselt keelatud.

(3) Söödas sisalduvate loomsete valkude määramise Euroopa Liidu referentlabor on välja töötanud ja valideerinud spetsiaalse katse-eeskirja, mis sisaldab kahekordse setitamise etappi, millega tagatakse maismaaselgrootutelt, sealhulgas putukatelt pärit osakeste tuvastamine laborikatseteks esitatud söödamaterjalis, segasöödas ja eelsegudes. Selle lisaetapiga katse-eeskirja tuleks kasutada ametlikes kontrollides, et teha kindlaks, kas on tagatud putukatest saadud töödeldud loomsete valkude teatavas toiduloomade söödas kasutamise keelu nõuetekohane järgimine.

([1]) ELT L 95, 7.4.2017, lk 1.

([2]) Komisjoni 27. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 152/2009, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid sööda ametlikuks kontrolliks (ELT L 54, 26.2.2009, lk 1).

([3]) Komisjoni 24. mai 2017. aasta määrus (EL) 2017/893, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 I ja IV lisa ning komisjoni määruse (EL) nr 142/2011 X, XIV ja XV lisa töödeldud loomseid valke käsitlevate sätete osas (ELT L 138, 25.5.2017, lk 92).

([4]) Komisjoni 17. augusti 2021. aasta määrus (EL) 2021/1372, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 IV lisa seoses keeluga sööta mittemäletsejalisi põllumajandusloomi, välja arvatud karusloomad, loomadelt saadud valkudega (ELT L 295, 18.8.2021, lk 1).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1).

(4) Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 152/2009 VI lisas sätestatud valgusmikroskoopia meetodi kirjeldust kohandada, et lisada katse-eeskirja kahekordse setitamise etapp, millega valmistatakse ette proovid, mida analüüsitakse maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks.

(5) Määruse (EÜ) nr 152/2009 VI lisa tuleks seepärast vastavalt muuta.

(6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 152/2009 VI lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 7. juuni 2022

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN

LISA

Määruse (EÜ) nr 152/2009 VI lisa muudetakse järgmiselt:

1) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. EESMÄRK JA RAKENDUSALA

Loomse päritoluga koostisosad söödas määratakse valgusmikroskoopia või polümeraasi ahelreaktsiooni (PCR) abil vastavalt käesolevas lisas esitatud sätetele.

Nende kahe meetodi abil on võimalik tuvastada loomse päritoluga koostisosade sisaldumist eelsegudes, söödamaterjalides ja segasöödas. Nende meetodite abil ei ole siiski võimalik arvutada selliste koostisosade hulka eelsegudes, söödamaterjalides või segasöödas. Mõlema meetodi avastamispiir on alla 0,1 massiprotsendi.

Polümeraasi ahelreaktsiooni (PCR) meetodi abil on võimalik tuvastada, millisesse taksonoomilisse rühma kuuluvad eelsegudes, söödamaterjalides ja segasöödas esinevad loomse päritoluga koostisosad.

Neid meetodeid kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 (*) artikli 7 lõikes 1 ja IV lisas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1069/2009 (**) artikli 11 lõikes 1 sätestatud keeldude kohaldamise kontrollimiseks.

Olenevalt kontrollitava sööda liigist võib neid meetodeid kasutada ühe katse-eeskirja raames kas eraldi või koos vastavalt ELi referentlabori kehtestatud ja labori veebisaidil (***) avaldatud standardsele töökorrale söödas leiduvate loomsete valkude määramiseks (EURL-AP).

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).

(***) https://www.eurl.craw.eu/legal-sources-and-sops/method-of-reference-and-sops/.“;

2) punkt 2.1 asendatakse järgmisega:

„2.1. **Valgusmikroskoopia**

2.1.1. *Põhimõte*

Loomse päritoluga koostisosad, mis võivad esineda analüüsimiseks saadetud eelsegudes, söödamaterjalides ja segasöödas, tehakse kindlaks tüüpiliste mikroskoobiga nähtavate tunnuste alusel (nt lihaskiud ja muud lihaosakesed, kõhr, luu- või sarveosakesed, karvad, harjased, selgrootute kutiikulaosakesed, putukate trahheeosakesed, veresaadused, piima gloobulid, laktoosikristallid, suled, munakoored, kalaluud, soomused).

Pärast proovide ettevalmistamist setitamise teel tehakse mikroskoopilised uuringud.

Proovid tuleb setitada järgmiselt:

a) niisuguste loomse päritoluga koostisosade tuvastamiseks, mis ei ole pärit maismaaselgrootutest, kasutatakse tetrakloroetüleeniga ühekordse setitamise etappi, mille täpsem kirjeldus on punktis 2.1.3.4.3;

b) maismaaselgrootutest pärit koostisosade tuvastamiseks kasutatakse petrooleetri ja tetrakloroetüleeniga kahekordse setitamise etappi, mille täpsem kirjeldus on punktis 2.1.3.4.4.

2.1.2. *Reaktiivid ja seadmed*

2.1.2.1. Reaktiivid

2.1.2.1.1. Kontsentreeriv aine

— Tetrakloroetüleen (suhteline tihedus 1,62)

— Petrooleeter keemispunktiga 40–60 °C (suhteline tihedus 0,65).

2.1.2.1.2. Värvimisreaktiiv

— Alisariinpunase lahus (lahjendada 2,5 ml 1 M soolhapet 100 ml vees ja lisada saadud lahusele 200 mg alisariinpunast).

2.1.2.1.3. Kinnitid

— Leelis (NaOH 2,5 % (w/v) või KOH 2,5 % (w/v)).

— Glütserool (lahjendamata, viskoossus: 1 490 cP) või kinniti, millel on võrdväärsed omadused mittepüsiva vaatluspreparaadi valmistamiseks.

— Norland ® Optical Adhesive 65 (viskoossus: 1 200 cP) või vaik, millel on nimetatud vahendiga võrdväärsed omadused objektiklaasil püsipreparaadi valmistamiseks.

2.1.2.1.4. Värvivate omadustega kinnitid

— Lugoli lahus (lahustada 2 g kaaliumjodiidi 100 ml vees ja lisada pidevalt loksutades 1 g joodi).

— Tsüstiini määramise reaktiiv (2 g pliiatsetaati, 10 g NaOH 100 ml vees).

— Fehlingi reaktiiv (valmistatakse enne kasutamist põhilahuste A ja B võrdsetest kogustest (1/1). Lahus A: lahustada 6,9 g vask(II)sulfaatpentahüdraati 100 ml vees. Lahus B: lahustada 34,6 g kaaliumnaatriumtartraattetrahüdraati ja 12 g NaOH 100 ml vees).

— Tetrametüülbensidiin/vesinikperoksiid (lahustada 1 g 3,3′,5,5′-tetrametüülbensidiini (TMB) 100 ml jäääädikhappes ja 150 ml vees. Enne kasutamist segada 4 osa saadud TMB lahust 1 osa 3 % vesinikperoksiidiga).

2.1.2.1.5. Loputusained

— Etanool ≥ 96 % (tehniline).

— Atsetoon (tehniline).

2.1.2.1.6. Pleegitav reaktiiv

— Kaubanduslik naatriumhüpokloriti lahus (9–14 % aktiivkloori).

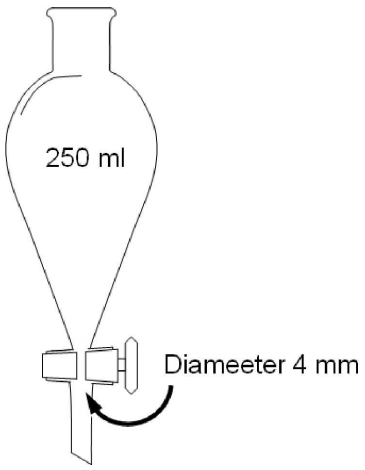
2.1.2.2. Seadmed

— Analüütiline kaal täpsusega 0,001 g.

— Jahvatusseade: lõiketeradega või rootorveski. Kui kasutatakse rootorveskit, ei tohi kasutada sõelasid, mille võrguava on ≤ 0,5 mm.

— 0,25 mm ja 1 mm ruudukujuliste võrguavadega sõelad. Materjalikao vältimiseks ei tohi sõelade diameeter ületada 10 cm, välja arvatud proovi eelsõelumisel. Sõelade kaliibrimine ei ole nõutav.

— 250 ml kooniline klaasist jaotuslehter, mille koonuse põhjas on teflonist või lihvklaasist korkkraan. Korkkraani ava läbimõõt peab olema ≥ 4 mm. Alternatiivina võib üksnes ühekordse tetrakloroetüleeniga setitamise korral kasutada koonilise põhjaga selitusklaasi, kui labor on tõestanud, et avastamispiir on sama kui koonilise klaasist jaotuslehtri kasutamise puhul.

Jaotuslehter

— Vähemalt 6,5–40-kordse suurendusvahemikuga stereomikroskoop.

— Vähemalt 100–400-kordse suurendusvahemikuga kombineeritud mikroskoop, mida saab kasutada vaatluseks läbiva valgusega heledal taustal. Lisaks võib kasutada polariseeritud valgust ja lahutatud interferentskontrasti.

— Tavalised klaasist laborinõud.

— Vaatluspreparaadi valmistamise vahendid: tavalised mikroskoobi objektiklaasid, süvendiga objektiklaasid, katteklaasid (20 × 20 mm), pintsetid, õhuke spaatel.

— Laboriahi.

— Tsentrifuug.

— Filterpaber: kvalitatiivseks analüüsiks sobiv tselluloosfilter (poori suurus 4–11 μm).

2.1.3. *Proovi võtmine ja ettevalmistamine*

2.1.3.1. Proovi võtmine

Määramiseks kasutatakse I lisa kohaselt võetud representatiivset proovi.

2.1.3.1.1. Proovide kuivatamine

Proovid niiskusesisaldusega > 14 % kuivatatakse enne käitlemist kooskõlas III lisaga.

2.1.3.1.2. Proovide eelsõelumine

Selleks et koguda teavet sööda võimaliku keskkonnatekkelise saastumise kohta, on soovitav granuleeritud söötasid ja seemneid läbi 1 mm ava eelsõeluda ja seejärel kaks saadud fraktsiooni, mida tuleb käsitada eraldiseisvate proovidena, ette valmistada, analüüsida ja nende kohta aruanne koostada.

2.1.3.2. Ettevaatusabinõud

Laboratoorse ristsaastumise vältimiseks tuleb kõik taaskasutatavad seadmed enne kasutamist hoolikalt puhastada. Jaotuslehtri osad tuleb enne puhastamist lahti võtta. Jaotuslehtri osad ja klaasnõud pestakse kõigepealt käsitsi ja seejärel pesumasinas. Sõelu tuleb puhastada jäikade harjastega sünteetilise harjaga. Pärast rasvaste materjalide, näiteks kalajahu sõelumist on soovitav sõelu puhastada atsetooni ja suruõhuga.

2.1.3.3. Rasvast ja õlist koosnevate proovide ettevalmistamine

Rasvast koosnevate proovide ettevalmistamiseks kasutatakse järgmist eeskirja:

— kui rasv on tahke, soojendatakse seda ahjus kuni vedeldumiseni;

— pipeti abil viiakse 40 ml rasva proovi põhjast tsentrifuugitopsi;

— proovi tsentrifuugitakse 10 minuti jooksul kiirusel 4 000 pööret minutis;

— kui rasv on pärast tsentrifuugimist tahke, soojendatakse seda ahjus kuni vedeldumiseni;

— tsentrifuugimist korratakse 5 minuti jooksul kiirusel 4 000 pööret minutis;

— väikese lusika või spaatli abil viiakse pool dekanteeritud lisanditest uurimiseks mikroskoobi objektiklaasile. Kinnitina on soovitatav kasutada glütserooli;

— ülejäänud lisandeid kasutatakse sademe ettevalmistamiseks vastavalt punkti 2.1.3.4.3 esimesele taandele.

Sama eeskirja, välja arvatud selle esimest ja neljandat taanet, kasutatakse õlist koosnevate proovide ettevalmistamiseks.

2.1.3.4. Muude kui rasva- ja õliproovide ettevalmistamine

2.1.3.4.1. Osaproovide võtmine ja peenestamine: vähemalt 50 g proovist võetakse analüüsimiseks ja peenestatakse.

2.1.3.4.2. Lähtematerjali ettevalmistamine: valmistatakse ette vähemalt 5 g suurune jahvatatud osaproov. See sõelutakse 0,25 mm avaga sõelaga ja uuritakse kahte saadud fraktsiooni.

2.1.3.4.3. Ühekordne tetrakloroetüleeniga setitamine niisuguste loomse päritoluga koostisosade tuvastamiseks, mis ei ole pärit maismaaselgrootutest.

— Sademe ekstraheerimine ja ettevalmistamine

10 g (täpsusega 0,01 g) suurune kogus jahvatatud osaproovist pannakse jaotuslehtrisse või koonilise põhjaga selitusklaasi ja lisatakse 50 ml tetrakloroetüleeni. Lehtrisse viidav kogus on maksimaalselt 3 g, kui tegemist on kalajahu või muu puhtalt loomse saaduse, mineraalse komponendi või eelseguga, mis tekitab rohkem kui 10 % sadet. Segu loksutatakse tugevasti vähemalt 30 sekundit ja seejärel lisatakse ettevaatlikult veel 50 ml tetrakloroetüleeni, loputades sellega lehtri sisepinda, et eemaldada kõik sellele jäänud osakesed. Saadud segul lastakse seista vähemalt 5 minutit, enne kui sade eraldatakse korkkraani avamisega.

Koonilise põhjaga selitusklaasi kasutamisel segatakse segu tugevasti vähemalt 15 sekundit ja pestakse klaasi sisepinnalt vähemalt 10 ml tetrakloroetüleeniga hoolikalt maha kõik kinni jäänud osakesed. Segul lastakse 3 minutit seista ja segatakse uuesti 15 sekundit ning pestakse klaasi sisepinnalt vähemalt 10 ml puhta tetrakloroetüleeniga hoolikalt maha kõik kinni jäänud osakesed. Saadud segul lastakse seista vähemalt 5 minutit ning seejärel vedel osa eemaldatakse ja dekanteeritakse hoolikalt, jälgides, et sade jääks täielikult alles.

Sade kogutakse lehtrisse asetatud filterpaberile, et võimaldada ülejäänud tetrakloroetüleeni eraldamist, vältides samal ajal sademes rasva kogunemist. Sade kuivatatakse. Seejärel on soovitatav sade kaaluda (täpsusega 0001 g), et sadestamisetappi kontrollida. Lõpuks sõelutakse sade 0,25 mm avaga sõelaga ja uuritakse kahte saadud fraktsiooni, välja arvatud juhul, kui sõelumist ei peeta vajalikuks.

— Heljumi ekstraheerimine ja ettevalmistamine

Pärast sademe eraldamist eespool kirjeldatud meetodi abil peab jaotuslehtrisse jääma kaks faasi: vedel faas, mis koosneb tetrakloroetüleenist, ja pinnal ulpiva materjali tahke faas. Tahke faas on heljum ja selle eraldamiseks lastakse tetrakloroetüleen lehtrist täielikult välja korkkraani avamisega. Jaotuslehter pööratakse ümber, heljum valatakse suurde Petri tassi ning kuivatatakse õhu käes tõmbe all. See sõelutakse 0,25 mm avaga sõelaga ja uuritakse kahte saadud fraktsiooni.

— Värvimisreaktiivide kasutamine

Selleks et hõlbustada loomset päritolu koostisosade nõuetekohast kindlakstegemist, võib katse tegija kasutada proovide ettevalmistamisel värvimisreaktiive kooskõlas EURL-AP koostatud juhistega, mis on avaldatud labori veebisaidil.

Kui sademe värvimiseks kasutatakse alisariinpunase lahust, kasutatakse järgmist eeskirja:

— kuivatatud sade pannakse katseklaasi ja loputatakse kaks korda umbes 5 ml etanooliga (iga kord kasutatakse pöörissegajat 30 sekundit, lahustil lastakse umbes üks minut ja 30 sekundit selgida ja valatakse ära);

— sade pleegitatakse vähemalt 1 ml naatriumhüpokloriti lahuse lisamisega. Reaktsioonil lastakse kesta 10 minutit. Katseklaas täidetakse veega, sademel lastakse 2–3 minutit settida ning vesi ja suspendeerunud osakesed valatakse ettevaatlikult ära;

— sadet loputatakse veel kaks korda umbes 10 ml veega (kummalgi korral kasutatakse pöörissegajat 30 sekundit, lastakse settida ja vesi valatakse ära);

— lisatakse 2–10 tilka alisariinpunase lahust ja segu segatakse pöörissegajaga. Reaktsioonil lastakse kesta 30 sekundit ja värvitud sadet loputatakse kaks korda umbes 5 ml etanooliga ja seejärel üks kord atsetooniga (iga kord kasutatakse pöörissegajat 30 sekundit, lahustil lastakse umbes 1 minut selgida ja valatakse ära);

— värvitud sade kuivatatakse.

2.1.3.4.4. Kahekordne petrooleetri ja tetrakloroetüleeniga setitamine maismaaselgrootutest pärit loomse päritoluga koostisosade tuvastamiseks.

Kõik etapid viiakse läbi 250 ml koonilises klaasist jaotuslehtris, nagu kirjeldatud punkti 2.1.2.2 neljandas taandes.

— Jahvatatud osaproovist viiakse 10 g (täpsusega 0,01 g) suurune kogus jaotuslehtrisse ja viiakse kõigepealt läbi punktis 2.1.3.4.3 kirjeldatud ühekordne tetrakloroetüleeniga setitamine, sealhulgas sademe eraldamine lehtrisse asetatud filterpaberi abil. Seda sadet võib kasutada nagu punkti 2.1.3.4.3 kohaselt saadud sadet.

— Koos sademega eraldunud väike kogus tetrakloroetüleeni viiakse mõõtsilindrisse. Jaotuslehtri korkkraan avatakse ja mõõtsilindrit täidetakse, kuni selles on 30 ml tetrakloroetüleeni. Kui see maht on saavutatud, suletakse korkkraan.

— Kogutud tetrakloroetüleen asendatakse, lisades jaotuslehtrisse 30 ml petrooleetrit keemispunktiga 40–60 °C. Jaotuslehtri sisu segatakse põhjalikult, et saada segu, milles on 30 % petrooleetrit ja 70 % tetrakloroetüleeni (segu tihedus on ligikaudu 1,26 $g \cdot cm^{-3}$). Materjalil lastakse 10 minutit settida. Eraldub kaks uut fraktsiooni: teine sade ja lõplik heljum (< 1,26 $g \cdot cm^{-3}$). Teine sade eemaldatakse ja viiakse Petri tassi (või eemaldatakse lehtrisse asetatud filterpaberi abil), avades korkkraani seniks, kuni jaotuslehtrisse jääb ainult pisut lahustisegu ja lõplik heljum. Lehtrisse jäänud vedelik ja lõplik heljum kogutakse eraldi lehtrisse asetatud filterpaberi abil. Jaotuslehtri seinad loputatakse petrooleetriga, et lõplik heljum täielikult kokku koguda. Lõplikul heljumil lastakse kuivada. Lõpuks sõelutakse lõplik heljum 0,25 mm avaga sõelaga ja uuritakse kahte saadud fraktsiooni maismaaselgrootutest saadud koostisosade suhtes, välja arvatud juhul, kui sõelumist ei peeta vajalikuks.

2.1.4. *Mikroskoopiline uurimine*

2.1.4.1. Vaatluspreparaadi valmistamine

Vaatluspreparaadid valmistatakse sademest ja katse tegija valikul kas heljumist või lähteainest. Vajaduse korral valmistatakse vaatluspreparaadid ka punktis 2.1.3.4.4 kirjeldatud viisil saadud lõplikust heljumist, kuid seda üksnes maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks. Preparaadid valmistatakse kahest saadud fraktsioonist (peen ja jäme fraktsioon). Objektiklaasidele õhukeselt kantud fraktsioonide preparaadid peavad olema terve fraktsiooni suhtes esindavad.

On vaja valmistada piisav arv vaatluspreparaate, et tagada punktis 2.1.4.2 esitatud uurimiseeskirja teostamine täies ulatuses.

Vaatluspreparaadid peavad olema kinnitatud nõuetekohaste kinnitite abil vastavalt EURL-AP standardsele töökorrale, mis on avaldatud labori veebisaidil. Vaatluspreparaadid peavad olema kaetud katteklaasidega.

2.1.4.2. Vaatluse voodiagramm loomse päritoluga osakeste tuvastamiseks segasöödas, söödamaterjalis ja eelsegudes

Mikroskoobiga vaatlemiseks valmistatud preparaate vaadeldakse vastavalt joonistel 1 ja 2 esitatud vaatluse voodiagrammidele.

Sademe mikroskoobiga vaatlemiseks kasutatakse kombineeritud mikroskoopi ja olenevalt katse tegija valikust uuritakse kas heljumit või lähtematerjali. Peale selle võib maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks diagrammi 3 kohaseid vaatlusi teha ka punktis 2.1.3.4.4 kirjeldatud viisil saadud lõpliku heljumiga. Jämedama fraktsiooni uurimiseks võib peale kombineeritud mikroskoobi kasutada ka stereomikroskoopi. Kõiki vaatluspreparaate uuritakse põhjalikult, kasutades erinevaid suurendusi. Täpsed selgitused voodiagrammide kasutamise kohta esitatakse standardses töökorras, mille on koostanud ja oma veebisaidil avaldanud loomasöödas sisalduvate loomsete valkude liidu referentlabor.

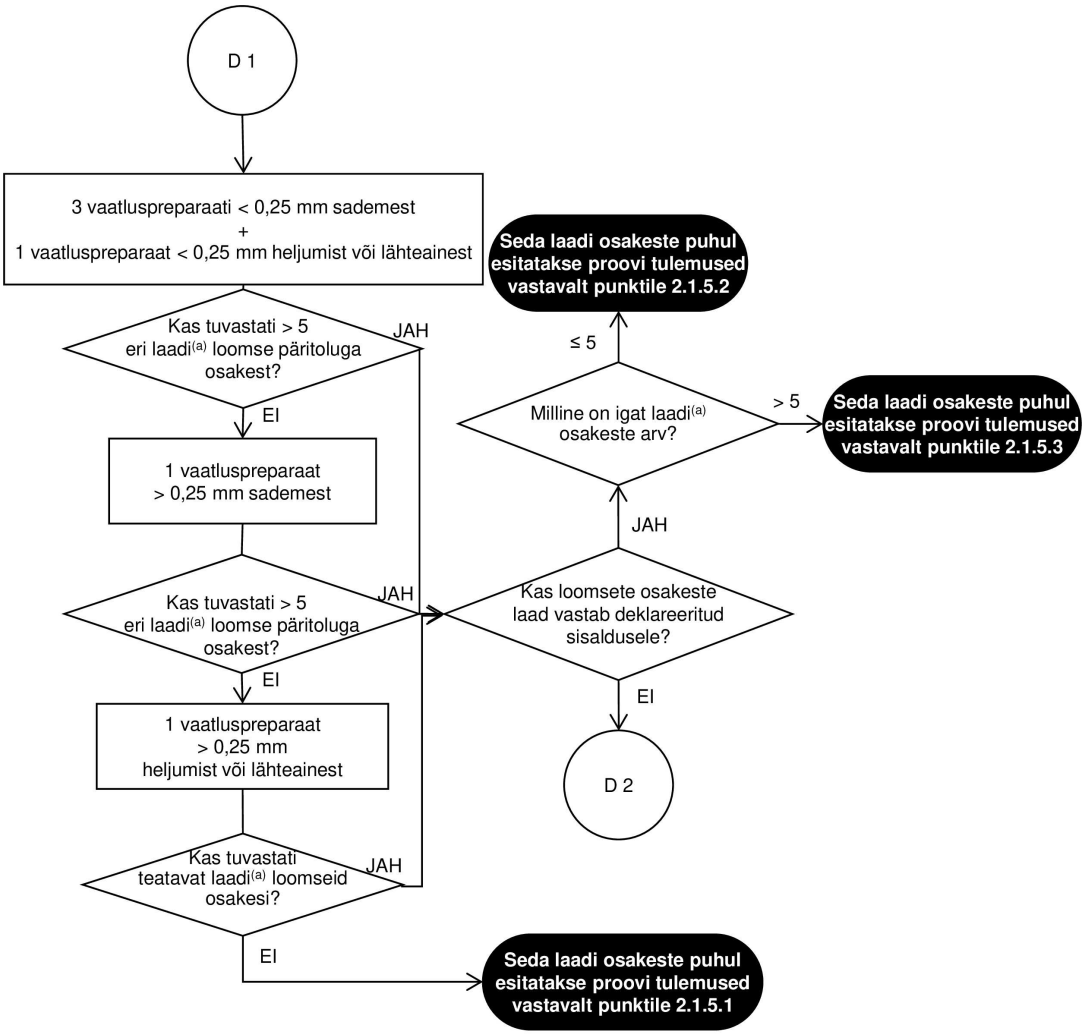
Vaatluse voodiagrammi igas etapis vaadeldavate vaatluspreparaatide miinimumarvust tuleb rangelt kinni pidada, välja arvatud juhul, kui kogu fraktsiooni materjalist ei ole võimalik saada nõutavat arvu vaatluspreparaate, näiteks juhul, kui sadet ei saadud. Osakeste arvu registreerimiseks vaadeldakse ühe määramise käigus kuni kuut vaatluspreparaati.

Kui heljumist või lähtematerjalist valmistatakse täiendavad vaatluspreparaadid, kasutades spetsiifilisemat punktis 2.1.2.1.4 nimetatud värvivate omadustega kinnitit, et täpsemalt iseloomustada struktuure (nt suled, karvad, lihaskiud või vereosakesed), mis on avastatud muude punktis 2.1.2.1.3 nimetatud kinnitite abil valmistatud vaatluspreparaatides, loendatakse osakesed, võttes ühe määramise käigus arvesse kuni kuut vaatluspreparaati, mille hulgas on spetsiifilisema kinnitiga täiendavad vaatluspreparaadid. Punktis 2.1.3.4.4 kirjeldatud viisil saadud lõplikust heljumist valmistatud täiendavaid vaatluspreparaate, mida kasutatakse maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks, ei kasutata muud laadi osakeste (mis on pärit selgroogsetest maismaaloomadest ja kaladelt) kindlakstegemiseks.

Katse tegija võib osakeste laadi ja päritolu kindlakstegemise hõlbustamiseks kasutada abivahendeid, näiteks otsustamise tugisüsteeme, fotoarhiive ja etalonproove.

Joonis 1

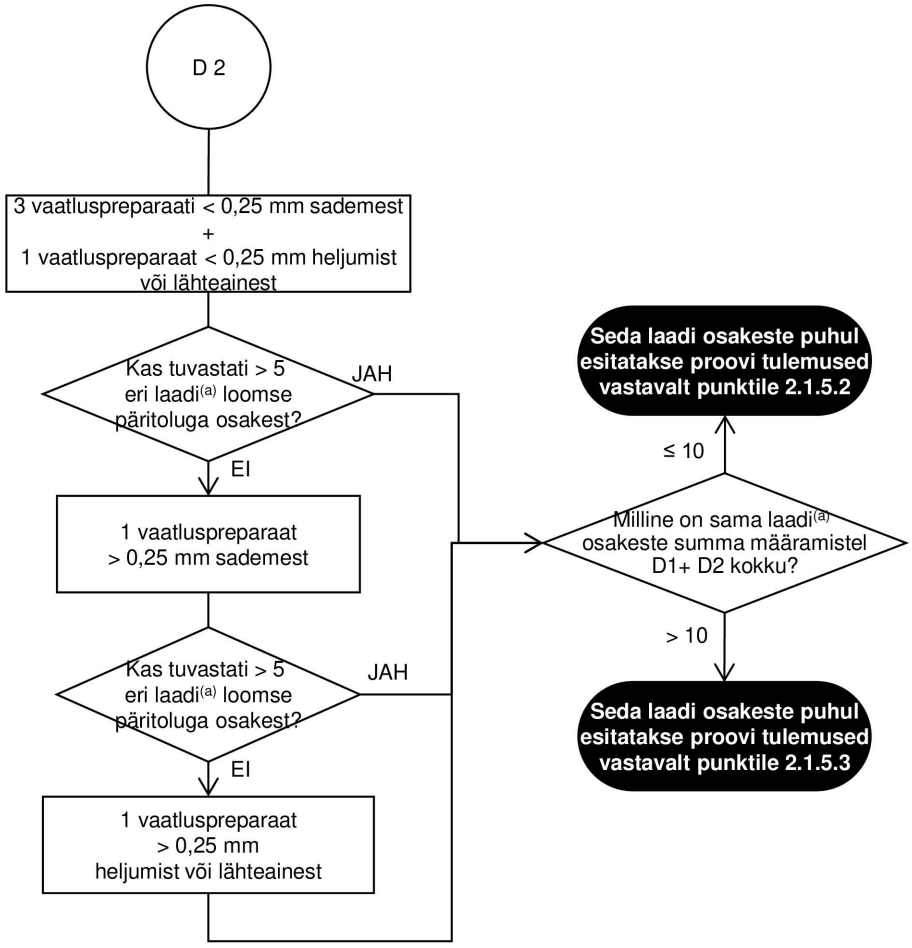
Vaatluse voodiagramm tetrakloroetüleeniga ühekordse setitamise järgseks muude kui maismaaselgrootutest pärit loomsete osakeste tuvastamiseks segasöödas, söödamaterjalis ja eelsegudes esimesel määramisel

(D1 ja D2 viitavad esimesele ja teisele määramisele; (a): selgroogsed maismaaloomad, kalad)

Joonis 2

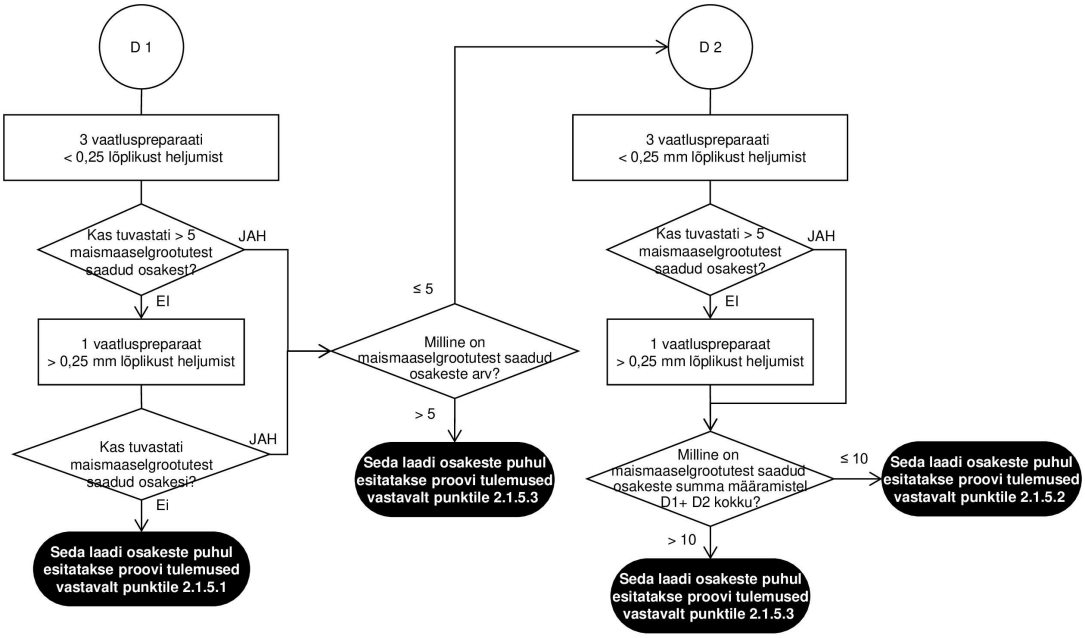
Vaatluse voodiagramm tetrakloroetüleeniga ühekordse setitamise järgseks muude kui maismaaselgrootutest pärit loomsete osakeste tuvastamiseks segasöödas, söödamaterjalis ja eelsegudes teisel määramisel

(D1 ja D2 viitavad esimesele ja teisele määramisele; (a): selgroogsed maismaaloomad, kalad)

Joonis 3

Vaatluse voodiagramm petrooleetri ja tetrakloroetüleeniga kahekordse setitamise järgseks maismaaselgrootutest saadud koostisosade tuvastamiseks segasöödas, söödamaterjalis ja eelsegudes

(D1 ja D2 viitavad esimesele ja teisele määramisele)

2.1.4.3. Määramiste arv

Määramised tehakse eri osaproovidega, millest igaüks kaalub 50 g.

Kui joonisel 1 või joonisel 3 esitatud vaatluse voodiagrammi kohaselt tehtud esimese määramise tulemusena ei tuvastata loomse päritoluga osakesi, ei ole täiendav määramine vajalik ning analüüsi tulemus esitatakse, kasutades punkti 2.1.5.1 sõnastust.

Kui joonisel 1 esitatud vaatluse voodiagrammi kohaselt tehtud esimese määramise tulemusena tuvastatakse üks või mitu teatavat laadi loomse päritoluga osakest (st selgroogsetelt maismaaloomadelt või kaladelt pärit osakesed) ning leitud osakeste laad vastab proovi kohta deklareeritud sisaldusele, ei ole teistkordset määramist vaja. Kui teatavat laadi loomse päritoluga osakeste arv on esimesel määramisel suurem kui 5, esitatakse analüüsi tulemus loomse osakese laadi kaupa, kasutades punkti 2.1.5.3 sõnastust. Muudel juhtudel esitatakse analüüsi tulemus, kasutades punkti 2.1.5.2 sõnastust.

Kui joonisel 3 esitatud vaatluse voodiagrammi kohaselt tehtud esimese määramise tulemusena ei tuvastata üle viie maismaaselgrootutelt pärit osakese, ei ole teine määramine vajalik ning analüüsi tulemus esitatakse, kasutades punkti 2.1.5.3 sõnastust seda laadi osakeste kohta.

Igal muul juhul, sealhulgas juhul, kui laborile ei ole deklareeritud sisaldust, tehakse uus määramine uue osaprooviga. Kui joonisel 2 või joonisel 3 esitatud vaatluse voodiagrammi kohaselt tehtud teise määramise tulemusena on kahe määramisega tuvastatud vastavat laadi loomse päritoluga osakeste summa suurem kui 10, esitatakse analüüsi tulemus, kasutades punkti 2.1.5.3 sõnastust. Muudel juhtudel esitatakse analüüsi tulemus, kasutades punkti 2.1.5.2 sõnastust.

2.1.5. *Tulemuste esitamine*

Tulemuste esitamisel teatab labor, millist tüüpi materjali analüüsiti (sade, heljum, lõplik heljum või lähteaine). Aruandes näidatakse selgelt, mitu määramist on tehtud ja kas vaatluspreparaatide valmistamisele eelnev fraktsioonide sõelumine vastavalt punkti 2.1.3.4.3 esimese taande kolmandale lõigule või punkti 2.1.3.4.4 kolmandale taandele on ära jäetud.

Labori aruanne peab sisaldama vähemalt teavet selgroogsetest maismaaloomadest ja kalast pärit osakeste leidumise kohta.

Erinevad tulemused esitatakse järgmiselt.

2.1.5.1. Ei tuvastatud ühtki kõnealust laadi loomse päritoluga osakest:

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud analüüsimiseks esitatud proovis selgroogsetest maismaaloomadest saadud osakesi."

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud analüüsimiseks esitatud proovis kalast saadud osakesi."

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud analüüsimiseks esitatud proovis maismaaselgrootutest saadud osakesi."

2.1.5.2. Ühe määramise käigus tuvastatakse 1–5 teatavat laadi loomset osakest või kahe määramise käigus tuvastatakse 1–10 teatavat laadi osakest (tuvastatud osakeste arv on väiksem kui otsustuspiir, mille EURL-AP on standardses töökorras kehtestanud ning oma veebisaidil avaldanud):

kui on tehtud ainult üks määramine:

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud esitatud proovis rohkem kui viis selgroogsetest maismaaloomadest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kondid, kõhr, lihaskiud, karv, sarv, muu (lisada asjakohane täpsustus)]. Nii väike sisaldus on allpool selle mikroskoopilise meetodi jaoks kehtestatud otsustuspiiri."

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud esitatud proovis rohkem kui viis kalast saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kalaluu, kalasoomus, kõhr, lihaskiud, otoliit, lõpus, muu (lisada asjakohane täpsustus)]. Nii väike sisaldus on allpool selle mikroskoopilise meetodi jaoks kehtestatud otsustuspiiri."

Kui on teostatud kaks määramist:

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme selgroogsetest maismaaloomadest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kondid, kõhr, lihaskiud, karv, sarv, muu (lisada asjakohane täpsustus)]. Nii väike sisaldus on allpool selle mikroskoopilise meetodi jaoks kehtestatud otsustuspiiri."

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme kalast saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kalaluu, kalasoomus, kõhr, lihaskiud, otoliit, lõpus, muu (lisada asjakohane täpsustus)]. Nii väike sisaldus on allpool selle mikroskoopilise meetodi jaoks kehtestatud otsustuspiiri."

— „Valgusmikroskoopia abil ei tuvastatud esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme maismaaselgrootutest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kutiikulaosakesed, suised, lihaskiud, trahheeosakesed, muu (lisada asjakohane täpsustus)]. Nii väike sisaldus on allpool selle mikroskoopilise meetodi jaoks kehtestatud otsustuspiiri."

Peale selle:

— proovi eelsõelumise puhul märgib labor, millises fraktsioonis (sõelutud fraktsioon, granuleeritud fraktsioon või seemned) on tuvastatud loomse päritoluga osakesi, kuna ainult sõelutud fraktsioonist tuvastatud loomse päritoluga osakesed võivad tähendada keskkonnatekkelist saastumist.

— Kui tuvastatakse ainult sellised loomsed osakesed, mida ei saa liigitada selgroogsetelt maismaaloomadelt ega kaladelt pärit osakesteks (nt lihaskiud), märgitakse aruandes, et tuvastati ainult sellised loomsed osakesed ja ei saa välistada, et need pärinevad selgroogsetelt maismaaloomadelt.

2.1.5.3. Ühe määramise käigus tuvastatakse rohkem kui viis teatavat laadi loomset osakest või kahe määramise käigus tuvastatakse rohkem kui kümme teatavat laadi osakest:

kui on tehtud ainult üks määramine:

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis rohkem kui viis selgroogsetest maismaaloomadest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kondid, kõhr, lihaskiud, karv, sarv, muu (lisada asjakohane täpsustus)].“

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis rohkem kui viis kalast saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kalaluu, kalasoomus, kõhr, lihaskiud, otoliit, lõpus, muu (lisada asjakohane täpsustus)].“

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis rohkem kui viis maismaaselgrootutest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kutiikulaosakesed, suised, lihaskiud, trahheeosakesed, muu (lisada asjakohane täpsustus)].

Kui on teostatud kaks määramist:

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme selgroogsetest maismaaloomadest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kondid, kõhr, lihaskiud, karv, sarv, muu (lisada asjakohane täpsustus)].“

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme kalast saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kalaluu, kalasoomus, kõhr, lihaskiud, otoliit, lõpus, muu (lisada asjakohane täpsustus)].“

— „Valgusmikroskoopia abil tuvastati esitatud proovis kahe määramise käigus rohkem kui kümme maismaaselgrootutest saadud osakest. Osakesed määratleti kui … [kutiikulaosakesed, suised, lihaskiud, trahheeosakesed, muu (lisada asjakohane täpsustus)].

Peale selle:

— proovi eelsõelumise puhul märgib labor, millises fraktsioonis (sõelutud fraktsioon, granuleeritud fraktsioon või seemned) on tuvastatud loomse päritoluga osakesi, kuna ainult sõelutud fraktsioonist tuvastatud loomse päritoluga osakesed võivad tähendada keskkonnatekkelist saastumist.

— Kui tuvastatakse ainult sellised loomsed osakesed, mida ei saa liigitada selgroogsetelt maismaaloomadelt ega kaladelt pärit osakesteks (nt lihaskiud), märgitakse aruandes, et tuvastati ainult sellised loomsed osakesed ja ei saa välistada, et need pärinevad selgroogsetelt maismaaloomadelt.“